

VÝSTŘIŽKOVÁ SLUŽBA
PŘI PRAŽSKÉ INFORMAČNÍ SLUŽBĚ
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

1298

Zemědělské noviny, Praha

16. pros. 1980

ze dne .....

Tramvaj do stanice Touha v Ostravě

Dívaldo Petra Bezruče v Ostravě uvedlo jako čs. premiéru kru amerického autora T. Williamsa „Tramvaj do stanice Touha“.

Nejprve několik slov o námětu hry. Stárnoucí dívka Blanche, strávená svým „rušným“ životem, přichází hledat útulek u své sestry Stelly, prodvané za Stanleya, prostého dělného člověka. Blanche nezbývá, než se smířit s nuznými podmínkami nového prostředí. Dokonce se zdá, že ve Stanleyově příteli Mitchovi najde ještě jednu životní jistotu, leč Mitche nemůže překonat Blanchinu minulost a rozchází se s ní. A Blanche dovršuje svůj tragický osud, strhujíc bezmála do propasti svých rozporů i ostatní.

Vnitřní svět Williamsových postav již sám o sobě klade značné nároky na hereckou vypělost souboru, obtížnost však v tomto případě byla zvýšena ještě tím, že režisér J. Kačer ve snaze zvýšit společenský dosah hry, posunul celý původní obsah dramatu k téměř protichůdnému významu. Původní Blanche patří totiž do rodu těch, kteří se rozbíjejí o krutost, surovost a špínu jejich světa, protože jejich touhy jsou větší než jejich síla uskutečnit je. Potom je ovšem „idylické“ prostředí Kowalských, poslední ranou, která vede k úplnému rozpadu Blanchiny osobnosti.

Otázku, zda Kačerův významový

posun společenský dosah díla zvýšil, lze jednoznačně zodpovědět jen velmi obtížně. Budiž však řečeno, že je to inscenace přesvědčivá, postavená prostředky umělecky rozhodně ne lacinými. A zasluhuje si pozornosti publika. [peg]

Nina Divišková jako Blanche a Jiřina Třebická jako Stella ve hře T. Williamsa Tramvaj do stanice Touha. (foto F. Krasl)

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Práce, Ostrava

- 6. XII. 1960

1960 - Číslo 294

PRÁCE

Williamsova hra v Ostravě

Slavného amerického dramatika Tennessee Williamse představilo našim divákům poprvé pražské Komorní divadlo, které nastudovalo jeho „Skleněný zvěřinec“. Nyní přispěchala s další Williamsovou hrou i venkovská scéna — ostravské Divadlo Petra Bezruče. Uvádí jeho drama „Tramvaj do stanice Touha“, které — stejně jako „Skleněný zvěřinec“ — získalo v USA všechny nejvyšší literární ceny a jež se hrálo nejen v Americe, ale i v Mexiku, na Kubě a asi ve dvanácti zemích Evropy.

Je to skutečně hra nevšední. Její dialogy připomínají Hemingwaye a její základní psychologie a pohled na život v USA některé hry Arthura Millera. V postavách, které líčí, v prostředí, nesmírně věrně postiženém, ve smyslu pro kontrast nejšedivějších barev skutečna s neskutečným prizmatem duhy lidského snu — v tom je Williams velice osobitý a „svůj“.

Jeho stěžejní postavy pocházejí většinou z rozpadající se aristokraticko-plantážnické společnosti na jihu Států, z rodin, které se křečovitě drží starých tradic zkomírajícího světa. Jsou to postavy, jež ztratily smysl pro realnost, které žijí jen v iluzích, neschopny se smířit se zánikem svého světa. Taková je i smutná hrdinka Williamsovy hry „Tramvaj do stanice Touha“. Finančně zruinovaná, unavená erotickými výstřednostmi, k nimž ji více méně donutil svět, ve kterém žila, vchází do chudého, prostého života své sestry a švagra. I jim neustále něco předstírá, lže o své minulosti, působí rozkladně na vše zdravé a skutečné kolem sebe, podvědomě touží po lepším životě a stále si něco namlouvajíc končí ve tmě šilenství.

Režie ostravského Jana Kačera huboce rozpitvala nitro této ženy a pomohla Nině Diviškové (alternuje s M. Víkovou) k vytvoření postavy nesmírně senzitivního člověka, zničeného svým okolím, erotomanky, jakési moderní Dámy s kameliemi, kterou lze snad i litovat, ale již není pomoci. Je nahnílým výplodem své nahnilé třídy, své společnosti. Škoda, že psychologicky daleko méně propracovány zůstaly další dvě postavy hry — Stanley a Stella, které neprávem zůstaly jakoby v pozadí za osudem hlavní hrdinky. Inscenace má mnoho velice zdařilých míst, ale na druhé straně křečovitý a vyumělkovaný závěr.

von

Výstředková služba
při Pražské informační službě
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Mladá fronta, venkov

2 4. XI. 1960

ze dne

K uvedení hry T. Williamse v ostravském DPB

Tramvaj, která nedojela

Americký spisovatel a dramatik T. Williams je nesporně významným znalcem života amerických středních vrstev. Umí pronikat až k ledví této početné společenské skupiny, jejíž politické názory jsou dnes tristi propagandy rozmělněny až do úplné lhostejnosti a vzájemné vztahy trpí chronickými chorobami přezilého kapitalismu: cynismem, beznadějí, výstředností, záplavou duševních poruch, nemoralností i zločinů.

Williamsovo dílo je po výtece věrným obrazem současné Ameriky. Po výtece proto, že se omezuje na zúžený kruh problémů a nezabírá je s gorkovským nadhledem v celé šíři a souvislostech. Ale přesto v něm lze vystopovat názor, že dobrá nebo špatná společnost plodí zdravé nebo chorobné osobní vztahy.

Dramaturgie ostravského Divadla Petra Bezruče učinila důležitý krok, když se rozhodla uvést na své scéně jako československou premiéru Williamsovu hru Tramvaj do stanice Touha (překlad Bedřich Becher). Vždyť postavy tohoto autora svou hlubokou psychologickou kresbou kladou neobyčejné nároky na herecké kvality a režisér tu má co dělat s atmosférou určité výjimečnosti a deformovanými city. Mladý kolektiv divadla s režisérem Janem Kačerem udělal všechno, aby hra nabyla jasné podoby realistického dramatu. Výsledek je velmi zdařilý. Tato inscenace patří k nepozoruhodnějším, které jsme na tomto jevišti spatřili, a Nina Divišková v obtížné úloze inteligentní, zlé a zkažené a přece nešťastné Blan-

che tu vytvořila svou dosud nejlepší roli. Také další hlavní postavy, Stella Jiřina Třebická, Stanley Bohuše Václava a Mitch Josefa Kmíže, jsou poctivými studenty, o něž se spolehlivě opírá nevšední stavba dramatu. Vy-

raznou a působivou složkou představení je i výprava Luboše Hruzy.

Blanchina tramvaj nedojede do toužené stanice. Je příliš mnoho překážek na její dráze a příliš málo těch, kteří by ji, vyšinutou z kolejí, chtěli a uměli vrátit zpět na cestu opravdového štěstí. Takový je úděl mnoha lidí v současné Americe. Divadlo Petra Bezruče uvedením Williamsovy hry úspěšně přispělo k poznání této skutečnosti.

JIRÍ NAVRATIL

Nina Divišková a Jiřina Třebická v rolích sester Blanche a Stelly
Foto: F. Krasl

VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
PŘI PRAŽSKÉ INFORMAČNÍ SLUŽBĚ
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

1298
VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Zemědělské noviny MORAVA

ze dne 16. XII. 1960

Tramvaj do stanice Touha v Ostravě

Divadlo Petra Bezruče v Ostravě uvedlo jako čs. premiéru hru amerického autora T. Williamse „Tramvaj do stanice Touha“.

Nejprve několik slov o námětu hry. Stárnoucí dívka Blanche, strávená svým „rušným“ životem, přichází hledat útulek u své sestry Stelly, provdané za Stanleye, prostého dělného člověka. Blanche nezbyvá, než se smířit s nuznými podmínkami nového prostředí. Dokonce se zdá, že ve Stanleyově příteli Mitchovi najde ještě jednou životní jistotu, leč Mitche nemůže překonat Blanchinu minulost a rozchází se s ní. A Blanche dovršuje svůj tragický osud, strhujíc bezmála do propasti svých rozporů i ostatní.

Vnitřní svět Williamsových postav již sám o sobě kladé značné nároky na hereckou vyspělost souboru, obtížnost však v tomto případě byla zvýšena ještě tím, že režisér J. Kačer ve snaze zvýšit společenský dosah hry, posunul celý původní obsah dramatu k téměř protichůdnému významu. Původní Blanche patří totiž do rodu těch, kteří se rozbíjejí o krutost, surovost a špínu jejich světa, protože jejich touhy jsou větší než jejich síla uskutečnit je. Potom je ovšem „idyllické“ prostředí Kowalských poslední ranou, která vede k úplnému rozpadu Blanchiny osobnosti.

Otázku, zda Kačerův významový

posun společenský dosah díla zvýšil, lze jednoznačně zodpovědět jen velmi obtížně. Budiž však řečeno, že je to inscenace přesvědčivá, postavená prostředky umělecky rozhodně ne lacinými. A zasluhuje si pozornost publika. (peg)

Nina Divišková jako Blanche a Jiřina Třebická jako Stella ve hře T. Williamse *Tramvaj do stanice Touha*. (foto F. Krasl)

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

1298
VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Práce, Ostrava

- 6. XII. 1960

1960 - Číslo 294

PRÁCE

Williamsova hra v Ostravě

Slavného amerického dramatika Tennessee Williamse představilo našim divákům poprvé pražské Komorní divadlo, které nastudovalo jeho „Skleněný zvěřinec“. Nyní přispěchala s další Williamsovou hrou i venkovská scéna — ostravské Divadlo Petra Bezruče. Uvádí jeho drama „Tramvaj do stanice Touha“, které — stejně jako „Skleněný zvěřinec“ — získalo v USA všechny nejvyšší literární ceny a jež se hrálo nejen v Americe, ale i v Mexiku, na Kubě a asi ve dvanácti zemích Evropy.

Je to skutečně hra nevsední. Její dialogy připomínají Hemingwaye a její základní psychologie a pohled na život v USA některé hry Arthura Millera. V postavách, které líčí, v prostředí, nesmírně věrně postiženém, ve smyslu pro kontrast nejšedivějších barev skutečna s neskutečným prizmatem duhy lidského snu — v tom je Williams velice osobitý a „svůj“.

Jeho stěžejní postavy pocházejí většinou z rozpadající se aristokraticko-plantážnické společnosti na jihu Států, z rodin, které se křečovitě drží starých tradic zkomírajícího světa. Jsou to postavy, jež ztratily smysl pro realnost, které žijí jen v iluzích, neschopny se smířit se zánikem svého světa. Taková je i smutná hrdinka Williamsovy hry „Tramvaj do stanice Touha“. Finančně zruinovaná, unavená erotickými výstřednostmi, k nimž jí více méně donutil svět, ve kterém žila, vchází do chudého, prostého života své sestry a švagra. I jim neustále něco předstírá, lže o své minulosti, působí rozkladně na vše zdravé a skutečné kolem sebe, podvědomě touží po lepším životě a stále si něco namlouvajíc končí ve tmě šílenství.

Režie ostravského Jana Kačera hrdobce rozpitvala nitro této ženy a pomohla Nině Diviškové (alternuje s M. Víkovou) k vytvoření postavy nesmírně senzitivního člověka, zničeného svým okolím, erotomanky, jakési moderní Dámy s kameliemi, kterou lze snad i litovat, ale již není pomoci. Je nahnělým výplodem své nahnělé třídy, své společnosti. Škoda, že psychologicky daleko méně propracovány zůstaly další dvě postavy hry — Stanley a Stella, které neprávem zůstaly jakoby v pozadí za osudem hlavní hrdinky. Inscenace má mnoho velice zdařilých míst, ale na druhé straně křečovitý a vyumělkovaný závěr.

von

Výstřižková služba
při Pražské informační službě
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

MLADÁ FRONTA BRNO

24. XI. 1960

K uvedení hry T. Williamse v ostravském DPB

Tramvaj, která nedojela

Americký spisovatel a dramatik T. Williams je nesporně výborným znalcem života amerických středních vrstev. Umí pronikat až k levní této početné společenské skupině, jejíž politické názory jsou dnes třikrát propagandy rozmělněny až do úplné lhostejnosti a vzájemné vztahy trpí chronickými chorobami přežlhlého kapitalismu: cynismem, beznadějí, výstředností, záplavou duševních poruch, nemorálností i zločlná.

Williamsovo dílo je po výtece věrným obrazem současné Ameriky. Po výtece proto, že se omezuje na zúžený kruh problémů a nezabírá je s gorkovským nahlédem v celé šíři a souvislostech. Ale přesto v něm lze vystopovat názor, že dobrá nebo špatná společnost plodí zdravé nebo chorobné osobní vztahy.

Dramaturgie ostravského Divadla Petra Bezruče učinila odvážný krok, když se rozhodla uvést na své scéně jako československou premiéru Williamsovu hru Tramvaj do stanice Touha [překlad Bedřich Becher]. Vždyť postavy tohoto autora svou hlubokou psychologickou kresbou kladou neobyčejné nároky na herecké kvality a režisér tu má co dělat s atmosférou určité výjimečnosti a deformovanými city. Mladý kolektiv divadla s režisérem Janem Kačerem udělal všechno, aby hra nabyla jasné podoby realistického dramatu. Výsledek je velmi zdařilý. Tato inscenace patří k nepozoruhodnějším, které jsme na tomto jevišti spatřili, a Nina Divišková v obtížné úloze inteligentní, zlé a zkažené a přece nešťastné Blan-

raznou a působivou složkou představení je i výprava Luboše Hrázy.

Blanchina tramvaj nedojede do toužené stanice. Je příliš mnoho překážek na její dráze a příliš málo těch, kteří by ji, vyšinutou z kolejí, chtěli a uměli vrátit zpět na cestu opravdového štěstí. Takový je úděl mnoha lidí v současné Americe. Divadlo Petra Bezruče uvedením Williamsovy hry úspěšně přispělo k poznání této skutečnosti.

JIRI NAVRATIL

Nina Divišková a Jiřina Třebická v rolích sester Blanche a Stelly
Foto: F. Krasl

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Mladá fronta, Ostrava

24. XI. 1960

K uvedení hry T. Williamse v ostravském DPB

Tramvaj, která nedojela

Americký spisovatel a dramatik T. Williams je nesporně výborným znalcem života amerických středních vrstev. Umí pronikat až k teprve této početné společenské skupině, jejíž politické názory jsou dnes třísti propagandy rozmělněny až do úplné lhostejnosti a vzájemné vztahy trpí chronickými chorobami přehlého kapitalismu: cynismem, beznadějí, výstředností, záplavou duševních poruch, nemorálností i zločiny.

Williamsovo dílo je po výtece věrným obrazem současné Ameriky. Po výtece proto, že se omezuje na zúžený kruh problémů a nezabírá je s gorkovským nadhledem v celé šíři a souvislostech. Ale přesto v něm lze vystopovat názor, že dobrá nebo špatná společnost pěstí zdravé nebo chorobné osobní vztahy.

Dramaturgie ostravského Divadla Petra Bezruče učinila odvážný krok, když se rozhodla uvést na své scéně jako československou premiéru Williamsovu hru Tramvaj do stanice Touha (překlad Bedřich Šecher). Vždyt postavy tohoto autora svou hlubokou psychologickou kresbou kladou neobyčejné nároky na herecké kvality a režisér tu má co dělat s atmosférou určité výjimečnosti a deformovanými city Mladý kolektiv divadla s režisérem Janem Kačerem udělal všechno, aby hra nebyla jasné podoby realistického dramatu. Výsledek je velmi zdařilý. Tato inscenace patří k nejpozoruhodnějším, které jsme na tomto jevišti spatřili, a Nina Divišková v obtížné úloze inteligentní, zlé a zkažené a přece nešťastné Blan-

che tu vytvořila svou dosud nejlepší roli. Také další hlavní postavy, Stella Jiřina Třebická, Stanley Bohuše Václava a Mitch Josefa Kříže, jsou poctivými studenty i o něž se spolehlivě opírá nevhodná stavba dramatu Vy-

raznou a působivou složkou představení je i výprava Luboše Hruzy.

Blanchina tramvaj nedojede do toužené stanice je příliš mnoho překážek na její dráze a příliš málo těch, kteří by ji, vyšlunoutou z kolejí, chtěli a uměli vrátit zpět na cestu opravdového štěstí. Takový je úděl mnoha lidí v současné Americe. Divadlo Petra Bezruče uvedením Williamsovy hry úspěšně přispělo k poznání této skutečnosti.

JIRÍ NAVRATIL

Nina Divišková a Jiřina Třebická v rolích sester Blanche a Stelly
Foto: F. Krasl

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Mladá fronta, Ostrava

- 9. XI. 1960

Čs. premiéra v Divadle Petra Bezruče

Včera uvedlo ostravské Divadlo Petra Bezruče jako československou premiéru hru významného amerického spisovatele a dramatika T. Williamse Tramvaj do stanice Touha. V překladu Bedřicha Bechera jí v DPB nastudoval režisér Jan Kačer. Výrazná inscenace Williamsovy náročné hry je úspěchem mladého kolektivu divadla.

(jnl)

Výstřižková služba
při Pražské informační službě
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Nová Svoboda, Ostrava

24. listopad 1960

ze dne

„Tramvaj do stanice Touha“

Poetický název hry amerického spisovatele Tennessee Williamse, kterou nyní hraje Divadlo Petra Bezruče v Ostravě, víc slibuje než dává. Tenhle obraz rozkládajících se lidských vztahů je napsán sice s dramatickou suvereností, avšak bez stanoviska autorova. — Je to precizně vedený řez chirurgův, který nehodlá léčit ani nalézt původ nemoci, nýbrž jenom zvědavě odkrýt laickým zrakům část lidského organismu.

Jsou divadelní hry, které sledujeme s napjatým vzrušením, při

nichž se smějeme, pláčeme nebo se smějeme přes slzy apod. Ale vždycky by měl člověk odcházet z divadla očištěn: pláčem, smíchem, láskou, nenávisí... Nikdy by neměl odejít zbitý, znechucený tím špatným, co mezi lidmi dosud je, aniž by se dramatik (nebo i režisér) pokusil odhalit nebo naznačit příčiny takové špatnosti. »Tramvaj do stanice Touha«, jak ji uvádí Divadlo Petra Bezruče, o nic takového neusiluje. A to není dobré. (vy)

Výstřižková služba
při Pražské informační službě
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

OSTRAVSKÝ
KULTURNÍ ZPRAVODAJ

• 7 • 1960

ze dne

Nina Divišková a Josef Kříž v inscenaci
„Tramvaj do stanice touha“.

Dnes už vlastně není třeba dělat přílišnou réklamu našemu Divadlu Petra Bezruče. Vždyť se o to dobře postaral (a jistě postará i nadále) mladý soubor sám; svý-

mi pozoruhodnými inscenacemi her významných našich i cizích dramatických autorů. [Jirásek, Curt Corinth, Stevenson-Faltis]. A nemůžeme nc-

Novinka DPB

připomenout i veselý, ostrý kabaret „Štafle“.

Jako jednu z posledních inscenací uvedl soubor DPB Chundelovu dramaturgii Legendy o řece A. Kuzněcova. Zaujme vás svým kritickým postojem k lidským špatnostem, které mezi námi bují jako nežádoucí plevele a překážejí. Jen se poohlédněte kolem sebe a kolik se najednou najde těch příživníků, kteří využívají vymoženosti naší společnosti jen k svému vlastnímu prospěchu. Přesto však těch, kteří se dovedou aktivně zúčastnit budování komunismu, je dnes už více a jejich morálka je docela jiná.

V hlavní roli moskevského studenta Tolji se vám představí nový herec DPB B. Čvančara. Legenda o řece byla nastudována v režii Saši Lichého. JK

VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
PŘI PRAŽSKÉ INFORMAČNÍ SLUŽBĚ
Praha 1, Letenská 2
Telefon 66338

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Práce, Praha

- 6. pros. 1960

ze dne .....

Williamsova hra v Ostravě

Divadlo Petra Bezruče v Ostravě provedlo Williamsovo drama „Tramvaj do stanice Touha“, které — stejně jako „Skleněný zvěřinec“ — získalo v USA všechny nejvyšší literární ceny.

Je to skutečně hra nevšední. Její dialogy připomínají Hemingwaye a její základní psychologie a pohled na život v USA některé hry Arthura Millera.

Její stěžejní postavy pocházejí většinou z rozpadající se aristokraticko-plantážnické společnosti na jihu Států, z rodin, které se křečovitě drží starých tradic zkomírajícího světa. Jsou to postavy, jež ztratily smysl pro realnost, které žijí jen v iluzích, neschopny se smířit se zánikem svého světa. Taková je i smutná hrdinka Williamsovy hry „Tramvaj do stanice Touha“. Finančně zruinovaná, unavená erotickými výstřednostmi, k nimž ji více méně donutil svět, ve kterém žila, vchází do chudého, prostého života své sestry a švagra. I jim neustále něco předstírá, lže o své minulosti, působí rozkladně na vše zdravé a skutečné kolem sebe, podvědomě touží po lepším životě a stále si něco namlouvajíc končí ve tmě šlenství.

Režie ostravského Jana Kačera hluboce rozpitvala nitro této ženy a pomohla Nině Diviškové (alternuje s M. Víkovou) k vytvoření postavy nesmírně senzitivního člověka, zničeného svým okolím, erotomanky, jakési moderní Dámy s kameliemi, kterou lze snad i litovat, ale již není pomoci. Je nahnílým výplodem své nahnílé třídy, své společnosti. Inscenace má mnoho velice zdařilých míst, ale na druhé straně křečovitý a vyumělkovaný závěr. von

Výstřižková služba
při Pražské informační službě
Praha 1, Letenská 2
Telefon 671-74

VÝSTŘIŽKA Z ČASOPISU

ostrava PB
Mladá fronta, venkov

1298

ve dne

2. 11. 1960

K uvedení hry T. Williamse v ostravském DPB

Tramvaj, která nedojela

Americký spisovatel a dramatik T. Williams je nesporně výborným znalcem života amerických středních vrstev. Umí pronikat až k ledví této početné společenské skupiny, jejíž politické názory jsou dnes tříšti propagandy rozmělněny až do úplné lhostejnosti a vzájemné vztahy trpí chronickými chorobami přežitého kapitalismu: cynismem, beznadějí, výstředností, záplavou duševních poruch, nemorálností i zločinů.

Williamsovo dílo je po výtce věrným obrazem současné Ameriky. Po výtce proto, že se omezuje na zúžený kruh problémů a nezabírá je s gorkovským nadhledem v celé šíři a souvislostech. Ale přesto v něm lze vystopovat názor, že dobrá nebo špatná společnost plodí zdravé nebo chorobné osobní vztahy.

Dramaturgie ostravského Divadla Petra Bezruče učinila odvážný krok, když se rozhodla uvést na své scéně jako československou premiéru Williamsovu hru Tramvaj do stanice Touha (překlad Bedřich Becher). Vždyť postavy tohoto autora svou hlubkou psychologickou kresbou kladou neobyčejné nároky na herecké kvality a režisér tu má co dělat s atmosférou určité výjimečnosti a deformovanými city. Mladý kolektiv divadla s režisérem Janem Kačerem udělal všechno, aby hra nabyla jasné podoby realistického dramatu. Výsledek je velmi zdařilý. Tato inscenace patří k nejpozoruhodnějším, které jsme na tomto jevišti spatřili, a Nina Divišková v obtížné úloze inteligentní, zlé a zkažené a přece nešťastné Blan-

raznou a působivou složkou představení je i výprava Luboše Hruzy.

Blanchina tramvaj nedojede do toužené stanice. Je příliš mnoho překážek na její dráze a příliš málo těch, kteří by ji, vyšinutou z kolejí, chtěli a uměli vrátit zpět na cestu opravdového štěstí. Takový je úděl mnoha lidí v současné Americe. Divadlo Petra Bezruče uvedením Williamsovy hry úspěšně přispělo k poznání této skutečnosti.

JIRÍ NAVRÁTIL

Nina Divišková a Jiřina Třebická v rolích sester Blanche a Stelly
Foto: F. Krasl

1298